

andret. Jeg har i det Hele taget aldeles ikke anthydet, hvilke Veie jeg ønskede eller haabede, at det andet Thing vilde gaa, det kunde aldrig falde mig ind. Jeg har tværtimod kun anthydet, hvilke Veie det var muligt at gaa; men jeg har ikke anthydet, hvilke Veie det var riigtigt, man gif. Det ligger udenfor min Opgave her, og det har jeg heller ikke gjort.

Beth: Det viste sig jo, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) noget havde misforstaaet mine Ytringer, idet han troede, jeg sigtede til andet Stykke af § 7; medens det, jeg vilde sigte til og ogsaa udtrykkelig nævnte, var det sidste Stykke. Min Mening er, at det er muligt at gennemføre Reformer, uden at man paa hvert Punkt behøver at have den Hæle efter sig, at saa og saa meget skal der betales i Bøder, og at Sagen skal behandles som en offentlig Politifag. Dette mener jeg, ogsaa er muligt med Hensyn til denne Lov, og navnlig forsaavidt § 10 i sin Omtale af Straf og Bøder ogsaa henviser til Lovforlaget § 7. Enhver vil kunne se, at der er megen Forskjel paa Udtrykkene i § 4 om, at Maal og Veining skal udføres med Maal- og Veieredstaber, som ere justerede i Overensstemmelse med denne Lov, og saa det, der staar i sidste Stykke af § 7, at fra Treaarsdagen efter fornævnte Tidspunkt, bliver mestrikt Maal og Vægt, dog med de i § 4 nævnte Undtagelser, udelukkende at anvende. Der er stor Forskjel paa disse Udtryk, og naar Udtrykkene ere saa varierende, saa maa det vel være, fordi de have en noget anden Mening. Forskjellen ser jeg derved, at det ikke alene er forbudt at anvende de gamle Maal, naar man skal maale og veie, men at det i det Hele taget ikke er tilladt at handle efter gammelt Maal. Det er dette, som jeg ingenlunde føler mig sikker paa vil blive anvendt paa den Maade; jeg holder mig ikke sikker for, at sidste Stykke af § 7 vil blive forstaaet paa den Maade, som jeg nu nævnte. Dersom sidste Stykke af § 7 var gaaet ud, saa havde det efter min Mening slet ikke berørt Spørgsmaalet om, hvorvidt man skalde indføre Metermaalet obligatorisk eller fakultativt. Jeg tror nemlig, at det følger af sig selv, at naar man fra et vist Tidspunkt ikke mere laver og justerer de gamle Maal, saa maa disse efterhaanden gaa ud af Brug. Naar man efter et vist Tidspunkt ikke mere kan omjustere dem, og det er det, som staar i den øvrige Del af § 7, saa maa de gaa ud af Brug, og Folk blive nødt til at bruge det, som de have under Hænder; thi de kunne ikke faae

Andet. Paa den Maade kommer det af sig selv og gaar af sig selv ind i Befolkningen, uden at man behøver at sætte Straf for det. Som jeg nævnte, bør vi Vidre endnu, saalænge vi leve, have Lov til at blive ved at regne, og det især ogsaa, naar vi afflutte en Handel, efter det gamle Stytemet. Jeg tror derfor, at Spørgsmaalet om obligatorisk eller fakultativ Indførelse slet ikke behøver at sættes saaledes paa Spidsen. Det kommer af sig selv; naar de gamle Maal forsvinde — og det maa de jo — saa har man kun de nye, og saa tvinges man af Forholdenes Magt til at bruge dem. Det er noget ganske Andet end en ren fakultativ Indførelse af Meterstytemet, og saaledes vilde det altsaa komme af sig selv, at Stytemet vilde trænge ind, naar man havde udeladt sidste Stykke af § 7, saaledes som det er foreslaaet ved 2den Behandling. Jeg har ikke stillet Forslag derom ved 3die Behandling; det kan et enkelt Medlem ikke; men Frigaten for, at denne Bestemmelse i Slutningsstykket af § 7 vil blive benyttet til at forulempe Befolkningen i meget høi Grad, gjør, at jeg ikke kan give Loven min Stemme.

Berg: Jeg vil kun rette en Opfordring til den høitærede Indenrigsminister, om han ikke vil udtale sig om det Punkt, som det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Beth) omtalte. Bestemmelsen i § 7 bør slet ikke læses anderledes, end at den staar i nøieste Samklang med § 4 om Salg, Handel og Wandel. — (Beth: Det er andre Udtryk). Nei det er ikke! De ere ikke gjentagne allesammen, men i tredje Stykke staar Handel og Wandel, og det fortsættes i 4de Stykke af § 7, men det behøver ikke at gjentages for hvert Stykke, der henvises stadigt til Bestemmelsen i § 4. Jeg spørger derfor, om der overhovedet skalde være en Mulighed for, at Lovgiveren her kan have udtrykt sig saa ubestemt, at man bringer Bødestraf af fra 10 til 100 Kr. over to gamle Koner, der handle med hinanden om 6 Kar om Varer i Menmaal eller om en Skjæppe Kartofler. (Ufbrydelse). Den ærede Ordfører siger: Hvorfor gamle? Jo, thi yngre Biger og Karle maa lære i Tide ikke blot at bruge, men ogsaa at tænke i de nye Maal. Jeg siger derfor, at jeg forstaaer ikke den Betragtning, jeg tror ikke, den holder Stik med Lovens Redaktion; men jeg ønsker dog, at den høitærede Minister vil udtale sig derom. Det er min Overbevisning, at om de saa blive saa gamle som Methusalem, kunne de i al Forretning indbyrdes mellem hinanden bruge, hvilken Betegnelse de ville, naar de da ikke ere privi-